

Становище на Комитета (член 64)

Становище 2/2020 относно проекта на надзорния орган по защита на данните на Белгия във връзка с изискванията за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение съгласно член 41 от ОРЗД

Прието на 28 януари 2020 г.

Съдържание

1	Кратко изложение на фактите.....	4
2	ОЦЕНКА.....	5
2.1	Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на изисквания за акредитация 5	
2.2	Анализ на изискванията на Белгия за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение.....	5
2.2.1	ОБЩИ БЕЛЕЖКИ	6
2.2.2	НЕЗАВИСИМОСТ	6
2.2.3	КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ	8
2.2.4	ЕКСПЕРТЕН ОПИТ	8
2.2.5	УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ	9
2.2.6	ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ.....	10
2.2.7	КОМУНИКАЦИЯ С БЕЛГИЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН.....	10
2.2.8	МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД НА КОДЕКСИ.....	11
2.2.9	ПРАВЕН СТАТУТ	11
3	ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ	12
4	ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ.....	13

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 63, член 64, параграф 1, буква в) и параграфи 3—8 и член 41, параграф 3 от Регламент 2016/679/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-долу „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 от него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 10 и 22 от своя Правилник за дейността от 25 май 2018 г.,

като има предвид, че:

1) Основната роля на Европейския комитет по защита на данните (наричан по-нататък „Комитетът“) е да гарантира съгласуваното прилагане на ОРЗД в случаите, когато надзорен орган (по-нататък „НО“) възнамерява да одобри изискванията за акредитация на орган, наблюдаващ кодекс за поведение (по-нататък „кодекс“), съгласно член 41. Следователно, целта на настоящото становище е да допринесе за постигането на хармонизиран подход по отношение на предложените изисквания, които надзорен орган по защита на данните изготвя и които се прилагат при акредитацията от компетентния надзорен орган на орган за наблюдение на кодекс. Макар че ОРЗД не налага пряко единен набор от изисквания за акредитация, той насърчава съгласуваността. В становището си Комитетът се стреми да постигне тази цел, като: първо, изисква от компетентните надзорни органи да изготвят своите изисквания за акредитация на органи за наблюдение въз основа на член 41, параграф 2 от ОРЗД и на „Насоки 1/2019 относно кодексите за поведение и органите за наблюдение съгласно Регламент 2016/679“ на Комитета (по-нататък „Насоките“), като приложат осемте изисквания, изложени в раздела от насоките, посветен на акредитацията (раздел 12); второ, да предоставят писмени насоки, с които се обясняват изискванията за акредитация; и накрая, да приемат тези изисквания в съответствие с това становище, за да се постигне хармонизиран подход.

2) С оглед на разпоредбите на член 41 от ОРЗД компетентните надзорни органи приемат изисквания за акредитация на органите за наблюдение на одобрените кодекси. Те обаче следва да прилагат механизма за съгласуваност, за да дадат възможност да се приемат подходящи изисквания, с които да се гарантира, че органите за наблюдение наблюдават спазването на кодексите по компетентен, съгласуван и независим начин, с което се улеснява правилното прилагане на кодексите в целия Съюз и в резултат на това се допринася за правилното прилагане на ОРЗД.

3) За да бъде одобрен кодекс, който обхваща непублични органи и структури, като част от кодекса трябва да бъде определен орган (или органи) за наблюдение, който/които да бъде/ат акредитиран/и от компетентния надзорен орган като способен да извършва ефективно

¹ Позоваванията на „Съюза“ в настоящото становище следва да се разбират като позовавания на Европейското икономическо пространство („ЕИП“).

наблюдение на кодекса. ОРЗД не определя понятието „акредитация“. В член 41, параграф 2 от Регламента обаче се описват общите изисквания за акредитация на органа за наблюдение. За да може компетентният надзорен орган да акредитира даден орган за наблюдение, следва да бъдат изпълнени редица изисквания. Отговарящите за прилагането на кодекса трябва да обяснят и да докажат как предложеният от тях орган за наблюдение отговаря на изискванията, определени в член 41, параграф 2, за да бъде акредитиран.

4) Макар че изискванията за акредитация на органи за наблюдение са предмет на механизма за съгласуваност, разработването на изискванията за акредитация, предвидени в Насоките, следва да бъде съобразено със сектора на кодекса или спецификите му. Компетентните надзорни органи имат свобода на преценка по отношение на обхвата и спецификите на всеки кодекс и следва да вземат под внимание своето специфично законодателство. Следователно, целта на становището на Комитета е да се избегнат значителни несъответствия, които могат да засегнат дейността на органите за наблюдение, а оттам — и репутацията на кодексите за поведение, предвидени в ОРЗД, и техните органи за наблюдение.

5) В това отношение приетите от Комитета Насоки ще служат за ориентир при прилагането на механизма за съгласуваност. По-специално, в Насоките Комитетът пояснява, че макар и акредитацията на орган за наблюдение да се прилага само за конкретен кодекс, даден орган за наблюдение може да бъде акредитиран за повече от един кодекс, при условие че отговаря на изискванията за акредитация за всеки от тези кодекси.

6) Становището на Комитета се приема в съответствие с член 64, параграф 3 от ОРЗД във връзка с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета в срок от осем седмици, считано от първия работен ден, след като председателят и компетентният надзорен орган са решили, че досието е пълно. По решение на председателя този срок може да бъде удължен с още шест седмици предвид сложността на въпроса.

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1 КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФАКТИТЕ

1. Белгийският надзорен орган представи на Комитета своя проект на решение, в който се съдържат изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекс за поведение, като поиска становище от Комитета съгласно член 64, параграф 1, буква в), за да се постигне съгласуван подход на равнището на Съюза. Решението относно пълнотата на досието бе взето на 25 октомври 2019 г.
2. В съответствие с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета², поради сложното естество на разглеждания въпрос Председателят реши да удължи първоначалния срок за приемане от осем седмици с още шест седмици.

2 ОЦЕНКА

2.1 Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на изисквания за акредитация

3. Всички изисквания за акредитация, представени за становище на Комитета, трябва да са изцяло съобразени с критериите в член 41, параграф 2 от ОРЗД и следва да бъдат в съответствие с осемте области, описани от Комитета в раздела от Насоките, посветен на акредитацията (раздел 12, стр. 21—25). Становището на Комитета има за цел да се осигури съгласуваност и правилно прилагане на член 41, параграф 2 от ОРЗД по отношение на представения проект.
4. Това означава, че когато изготвят изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекси съгласно член 41, параграф 3 и член 57, параграф 1, буква п) от ОРЗД, всички НО следва да обхванат тези основни изисквания, предвидени в Насоките, а Комитетът може да препоръча на НО да изменят по подходящ начин своите проекти, за да се осигури съгласуваност.
5. За всички кодекси, които обхващат непублични органи и структури, трябва да има акредитирани органи за наблюдение. В ОРЗД изрично е предвидено изискването надзорните органи, Комитетът и Комисията да „насърчават изготвянето на кодекси за поведение, които имат за цел да допринесат за правилното прилагане на настоящия регламент, като се отчитат специфичните характеристики на различните обработващи данни сектори и конкретните нужди на микропредприятията, малките и средните предприятия“. (член 40, параграф 1 от ОРЗД). Следователно Комитетът признава, че изискванията трябва да служат за различни типове кодекси, които са приложими към сектори с различен размер, отнасят се към различни засегнати интереси и обхващат дейности по обработване с различни равнища на риска.
6. В някои области Комитетът ще подпомага разработването на хармонизирани изисквания, като насърчава надзорния орган да вземе предвид примерите, предоставени за пояснение.
7. Ако в настоящото становище не е разгледано специфично изискване, това означава, че Комитетът не приканва белгийския надзорен орган да предприема допълнителни действия
8. В настоящото становище не се разглеждат теми, представени от белгийския надзорен орган и попадащи извън обхвата на член 41, параграф 2 от ОРЗД, като например препратки към националното законодателство. Въпреки това Комитетът отбелязва, че националното законодателство следва да бъде в съответствие с ОРЗД, когато се изисква.

2.2 Анализ на изискванията на Белгия за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение

9. Като има предвид, че:
 - а. в член 41, параграф 2 от ОРЗД се съдържа списък с области на акредитация, които органът за наблюдение трябва да предвиди, за да бъде акредитиран;
 - б. в член 41, параграф 4 от ОРЗД се изисква всички кодекси (с изключение на тези, обхващащи публичните органи съгласно член 41, параграф 6) да имат акредитиран орган за наблюдение; и

- в. в член 57, параграф 1, букви п) и р) от ОРЗД е предвидено, че компетентният надзорен орган трябва да изготви и публикува проект на изискванията за акредитация на органи за наблюдение и да извършва акредитацията на орган за наблюдение на кодекси за поведение.

Комитетът е на мнение, че:

2.2.1 ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

10. Комитетът отбелязва, че проектът на изискванията за акредитация не съответства на структурата, посочена в раздел 12 от Насоките. За да се улесни оценяването и стандартизирането на изискванията, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган да следва структурата на Насоките в проекта на решение.
11. Комитетът отбелязва, че в параграф 3 от въведението се посочва, че органът за наблюдение трябва да изпълнява изискванията за акредитация, посочени в решението на белгийския надзорен орган, в допълнение към изискванията на ОРЗД и раздел 12 от Насоките. Макар Комитетът да приветства позоваването на Насоките, той отбелязва, че изискванията на белгийския надзорен орган не са допълнение към установените в ОРЗД, а по-скоро ги доразвиват. Комитетът насърчава да се измени формулировката, за да се поясни, че изискванията в решението не са в допълнение към тези в ОРЗД, а се основават на тях.
12. Комитетът отбелязва, че проектът на белгийския надзорен орган на изисквания за акредитация препраща няколко пъти към „броя на страните по кодекса“. В тази връзка във втория параграф на изискване 3.2 от изискванията за акредитация се посочва, че броят и видът на необходимите човешки ресурси зависят от „[...] броя на страните по кодекса“. Не е ясно как оценката на белгийския надзорен орган би могла да се основава на този критерий, като се има предвид, че е възможно броят на страните по кодекса да не бъде известен, когато органът за наблюдение кандидатства за акредитация, и значително да се промени след получаване на акредитацията. Освен това, съгласно Насоките, ресурсите и служителите на органа за наблюдение следва да бъдат пропорционални на очаквания брой и размер на страните по кодекса, наред с други елементи (параграф 73, стр. 24 от Насоките). Комитетът отбелязва същото позоваване на „брой на страните по кодекса“ в изисквания 5.2 и 6.2. Поради това, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган да включи подходящи препратки към „очаквания брой и размер на страните по кодекса“, за да приведе текста в съответствие с Насоките и да осигури по-голяма гъвкавост.
13. Накрая Комитетът отбелязва, че не се посочва продължителността на процедурите за акредитация или за оттегляне на акредитация. Въпреки че Комитетът приема, че тези въпроси попадат в сферата на указанията, които поясняват изискванията за акредитация, той счита, че те са важни за осигуряването на прозрачност на целия процес на акредитация. Затова Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да изясни продължителността на процедурите за акредитация и оттеглянето ѝ в указанията, които да поясняват изискванията за акредитация.

2.2.2 НЕЗАВИСИМОСТ

14. Комитетът счита, че независимостта на органа за наблюдение следва да се разбира като поредица от официални правила и процедури за назначаването, мандата и дейността на органа за наблюдение. Тези правила и процедури дават възможност на органа за наблюдение да извършва наблюдение на спазването на кодекс за поведение при пълна автономност, без да му бъде оказвано пряко или косвено влияние, както и без да бъде предмет на какъвто и да е натиск,

който би могъл да повлияе на решенията му. Следователно, органът за наблюдение трябва да докаже безпристрастност и независимост по отношение на четири основни области: правна процедура и процедура по вземане на решения, финансови ресурси, организационни ресурси и структура и отчетност. Примерите, посочени в изискванията на белгийския надзорен орган за акредитация, не покриват изцяло четирите посочени области. Комитетът препоръчва на надзорния орган да доразвие изискванията за безпристрастност и независимост на органа за наблюдение в съответствие с четирите области. Освен това Комитетът насърчава включването на практически примери, които по-ясно онагледяват как безпристрастността и независимостта могат да бъдат доказани в четирите области.

15. Комитетът отбелязва, че примерът, даден в изискване 1.1, трета алинея, последно тире („информация за договорните отношения между органа за наблюдение и отговарящия за прилагането на кодекса“) е приложим само за външни органи за наблюдение. Ако органът за наблюдение е част от организацията на отговарящия за прилагането на кодекса, трябва да се обърне специално внимание на способността му да действа по независим начин. Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да адаптира примерите, като вземе предвид, че органите за наблюдение могат да бъдат външни или вътрешни.
16. Освен това Комитетът счита, че последният параграф на изискване 1.1 би могъл да включва пояснение, за да се обясни как ще се оценява независимостта от сектора, за който се прилага кодексът, като се има предвид, че този „сектор“ може да бъде неясен субект. Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да направи текста по-ясен, за да гарантира по-добро разбиране на концепцията и вида на доказателствата, които органите за наблюдение могат да представят, за да спазват изискването.
17. Що се отнася до отчетността на органа за наблюдение, Комитетът отбелязва, че органът за наблюдение следва да може да докаже „отчетността“ за своите решения и действия, за да бъде считан за независим. Комитетът счита, че изискванията за отчетност в раздел 9 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган не покриват напълно всички елементи, които трябва да бъдат взети под внимание. Надзорният орган следва да поясни какви доказателства се очакват от органа за наблюдение, за да докаже своята отчетност. Това може да се постигне например, като се определят ролите и рамката за вземане на решения, както и процедурите за докладване на органа, а също и чрез създаване на политики за повишаване на осведомеността на служителите относно структурите на управление и съществуващите процедури. Поради това, Комитетът препоръчва да се засилят изискванията за отчетност, за да осигури по-добро разбиране на съдържанието, свързано с независимостта на органа за наблюдение, и да се предложат повече примери за вида доказателства, които органите за наблюдение могат да представят.
18. В изискване 3.1 (раздел 3 „адекватни човешки ресурси“) от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган се посочва, че органът за наблюдение следва да докаже, че *„може свободно да избира квалифицирани служители, за да изпълнява задачите си“*. Комитетът отбелязва, че органът за наблюдение може да има също служители, които са избрани от друг орган, независим от кодекса, както е посочено в Насоките (параграф 68, страница 23). Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган да съгласува формулировката с Насоките, като добави възможността служителите да бъдат избрани от друг орган, независим от кодекса. Освен това Комитетът счита, че привеждането на примери може да бъде полезно от практическа гледна

точка. Пример за служители, осигурени от орган, независим от кодекса, биха могли да бъдат служители на органа за наблюдение, наети от независима външна компания, която предоставя услуги по набиране на служители и човешки ресурси. Ето защо Комитетът насърчава добавянето на пример в съответствие с посочения в настоящия параграф.

19. Освен това Комитетът отбелязва, че в изискване 3.1 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган не се обяснява как органът за наблюдение може да докаже, че е способен свободно да избира квалифицирани служители. Комитетът счита, че някои примери биха били полезни, за да бъде улеснено практическото изпълнение на изискванията. За тази цел Комитетът препоръчва да се изясни как органът за наблюдение може да докаже своята способност да избира свободно квалифицирани служители.
20. Що си отнася до задължението на органа за наблюдение да докаже, че разполага с достатъчен брой служители (изискване 3.2 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган), Комитетът счита, че от практическа гледна точка би било полезно да бъдат приведени примери. За тази цел Комитетът насърчава поясняването на начина, по който органът за наблюдение може да докаже, че разполага с достатъчен брой служители.
21. Комитетът отбелязва, че в изискване 4.3 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган (раздел „финансови договорености“) се изисква органът за наблюдение да е „въвел адекватни договорености [...] с цел обхващане на потенциални финансови санкции“. Комитетът е на мнение, че това задължение би могло да попречи на малките или средните органи за наблюдение да получат акредитация. Ето защо Комитетът препоръчва на белгийския надзорен орган или да премахне това изискване, или да смекчи формулировката и да се позове на отговорностите на органа за наблюдение като цяло.

2.2.3 КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

22. Комитетът отбелязва, че изискване 1.2 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган се отнася само до ситуациите, в които е налице конфликт на интереси, свързани със служителите на органа за наблюдение. Изискванията за акредитация следва да съдържат и други сценарии, при които е възможно да има конфликт на интереси на самия орган за наблюдение, например в резултат на неговите дейности, взаимоотношения, организация или процедури. Ето защо Комитетът препоръчва да се измени проекта на изискванията за акредитация, за да отбележи, че конфликтът на интереси трябва да се избягва и по отношение на самия орган за наблюдение, а не само по отношение на служителите му.
23. Освен това Комитетът отбелязва, че изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган не включват изрично задължение органът за наблюдение да се въздържа от действия, които са несъвместими с неговите функции и задължения, и да не търси, нито да приема инструкции от което и да е лице, организация или сдружение (параграф 68, стр. 23 от Насоките). Поради това Комитетът препоръчва да се съгласува текста с Насоките и да се включат посочените по-горе задължения.

2.2.4 ЕКСПЕРТЕН ОПИТ

24. Комитетът отбелязва, че изискване 5.1 от изискванията на белгийския надзорен орган за наличие на експертен опит включва: знания и опит относно законодателството за защита на данните, знания и опит в сектора или дейността по обработването, за които той ще действа като

орган за наблюдение, както и знания и опит в областта на одита, за да се установи способността на органа за наблюдение да следи спазването на кодекса за поведение от страните по кодекса.

25. Въпреки че белгийският надзорен орган е включил в изискванията си всички елементи от Насоките, Комитетът е на мнение, че нивото на знанията и експертния опит в областта на защитата на данните следва да бъде приведено в съответствие с Насоките. По тази причина Комитетът съветва да се приведе текста в съответствие с Насоките и да се изиска задълбочено разбиране на законодателството за защита на данните.
26. Комитетът счита, че изискванията за акредитация трябва да бъдат прозрачни. Те следва също така да предвиждат възможност за органи за наблюдение, които желаят да бъдат акредитирани във връзка с кодекси, обхващащи дейностите по обработване на микропредприятия, малки и средни предприятия (член 40, параграф 1 от ОРЗД).
27. Както се изисква съгласно Насоките, всеки кодекс трябва да отговаря на критериите на механизма за наблюдение (в раздел 6.4 от Насоките), като доказва „защо предложенията им за наблюдение са целесъобразни и възможни на практика“ (параграф 41, страница 17 от Насоките). В тази връзка, във всички кодекси с определени органи за наблюдение трябва да бъде обяснено необходимото ниво на експертен опит в рамките на органа за наблюдение с цел ефективното изпълнение на дейностите за наблюдение. За тази цел, за да се оцени нивото на експертен опит, който се изисква от органа за наблюдение, като цяло следва да се вземат предвид фактори като: размерът на въпросния сектор, различните свързани интереси и рисковете, свързани с дейностите по обработване, за които се отнася кодексът. Това би било важно също ако има няколко органа за наблюдение, тъй като с кодекса ще се гарантира единно прилагане на изискванията за експертен опит за всички органи за наблюдение, които обхващат един и същ кодекс.
28. Експертният опит на всеки орган за наблюдение следва да се оценява в съответствие с конкретния кодекс. Поради това Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да вземе под внимание допълнителните изисквания за експертен опит, които могат да бъдат определени в кодекса, и да гарантира, че експертният опит на всеки орган за наблюдение се оценява в съответствие с конкретния кодекс. Надзорният орган ще оцени дали органът за наблюдение притежава адекватни компетентности за изпълнение на специфичните задължения и отговорности, свързани с извършването на ефективно наблюдение на кодекса. Комитетът също така препоръчва да се преработи изискване 5.2, като използва същата формулировка, както при останалите изисквания — т.е. изискването да започва с „органът за наблюдение доказва, че неговият [...]“

2.2.5 УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ

29. В изискване 6.2 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган се установява, че критериите за изпълнение на плановете за одит включват (добавеното е подчертано) „получения брой жалби“. Въпреки че броят на жалбите може да бъде подходящ критерий, Комитетът счита, че други елементи, като предмета на жалбите, могат да имат по-голямо значение. Поради това Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да заличи позоваването на „броя“ на жалбите и да направи изискването по-общо, например „получените жалби“.
30. Комитетът отбелязва, че изискване 6.3 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган се отнася до кодекса за поведение като средство за международно предаване на данни.

Като част от работната програма за 2019—2020 г. Комитетът в момента работи по Насоки относно кодексите за поведение като средство за предаване на данни. Тъй като Насоките все още не са приети, Комитетът счита, че позоваването в изискване 6.3 на изискванията на белгийския надзорен орган за акредитация може да създаде объркване и може да се наложи да бъде изменено след приемането на Насоките. Поради това Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган да заличи изискване 6.3.

2.2.6 ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ

31. Комитетът отбелязва, че процедурата за подаване на жалби в изискване 7.1 е адресирана само до субектите на данни, като не позволява на други участници, като например организации или сдружения, които представляват субекти на данни или действат в областта на защитата на личните данни, да подадат жалба до органа за наблюдение. Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да измени изискването, за да включи по-изчерпателна формулировка, която не ограничава възможността за подаване на жалба само за субектите на данни.
32. Освен това Комитетът забелязва, че в изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган няма позоваване на коригиращите мерки, които трябва да бъдат определени в кодекса за поведение съгласно член 40, параграф 4 от ОРЗД. Ето защо Комитетът препоръчва да се добави позоваване на посочения в кодекса за поведение списък на санкциите в случай на нарушения на кодекса от страна на администратор или обработващ данни, който се придържа към него.
33. Комитетът отбелязва, че изискване 7.3 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган съдържа задължение органът за наблюдение да осигури достъп на надзорния орган до регистъра на получените жалби и резултатите от тях при поискване. Въпреки че Комитетът признава намерението на надзорния орган да спазва принципа на прозрачност по отношение на процедурата за разглеждане на жалбите, Комитетът счита, че изискванията за акредитация следва да включват задължение органът за наблюдение да прави обществено достъпни решенията или общата информация за тях, както е предвидено в Насоките (параграф 74, страница 24). Ето защо Комитетът препоръчва да се приведе текста на изискванията за акредитация в съответствие с Насоките, за да се гарантира, че решенията или общата информация за тях са обществено достъпни.
34. Освен това, когато белгийският надзорен орган реши да гарантира прозрачността на процедурата за разглеждане на жалбите, като изисква от органа за наблюдение да публикува обобщена информация за взетите решенията, Комитетът препоръчва да се посочи вида информация, която органът за наблюдение е задължен да публикува. Например, органът за наблюдение може редовно да публикува статистически данни за резултатите от дейностите по наблюдение, като броя на получените жалби, вида на нарушенията и издадените коригиращи мерки.

2.2.7 КОМУНИКАЦИЯ С БЕЛГИЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН

35. Що се отнася до комуникацията с белгийския надзорен орган, в изискване 8.1 се посочва, че органът за наблюдение ще информира белгийския надзорен орган „на редовни интервали“ за всички действия, предприети в случаи на нарушаване на кодекса, както и причините за такива действия, наред с докладване веднъж годишно и предоставяне на преглед на дейностите и решенията на органа за наблюдение. Въпреки че Комитетът приветства изричното посочване на редовна комуникация с надзорния орган и критериите за определяне на честотата ѝ, той счита,

че е необходимо подходящо ниво на гъвкавост, с което да се ориентират органите за наблюдение за това кога да докладват, а не да се определят твърде строги критерии; в критериите следва да се вземат под внимание променящите се обстоятелства и различните изброени фактори. Комитетът насърчава преработването на изискване 8.1, за да се поясни, че е налице гъвкавост при редовното докладване.

36. Съгласно изискване 8.1 честотата на комуникацията ще зависи от „рисковете за субектите на данни, чувствителността и сложността на обработването на данни, което се осъществява в рамките на кодекса за поведение, размера на съответния сектор и броя на страните по кодекса“. В допълнение към това Комитетът отбелязва, че прегледът на подобни доклади от страна на белгийския надзорен орган обикновено е съсредоточен върху по-сериозните или често срещани нарушения и предприетите мерки. Комитетът насърчава надзорния орган да се позовава на сериозността и честотата на нарушенията и на предприетите мерки като част от критериите за определяне на честотата на комуникация. Комитетът препоръчва да се добави и препратка към изискванията за комуникация, определени от самия кодекс за поведение.
37. Освен това значимите промени в броя на страните по кодекса не са включени в изискване 8.2 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган като значима промяна, която трябва да бъде съобщена на надзорния орган без ненужно забавяне. Поради това Комитетът препоръчва да се включат в списъка на значимите промени и промените в броя на страните по кодекса.
38. По отношение на изискване 8.3 Комитетът подкрепя обществено достъпната информация, но счита, че е възможно формулировката на последните две тирета да бъде пояснена. За тази цел Комитетът препоръчва да се добави към последните две тирета подходящо позоваване на правилата и процедурите, посочени в самия кодекс.

2.2.8 МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД НА КОДЕКСИ

39. Изискванията за акредитация съдържат задължение органът за наблюдение да има подходящ принос при преразглеждането на кодекса за поведение (изискване 11.2). Комитетът насърчава изискванията за акредитация, с които се изисква органът за наблюдение да разработи механизми, които дават възможност на отговарящите за прилагането на кодекси и на всеки друг субект, посочен в кодекса за поведение, да получават обратна информация. Някои варианти биха могли да включват използване на резултатите от одитния процес, разглеждането на жалби или предприемането на действия в случаите на нарушаване на кодекса. За тази цел Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да измени проекта, като добави, че органът за наблюдение трябва да разполага с механизми, които дават възможност на отговарящите за прилагането на кодекси и на всеки друг субект, посочен в кодекса за поведение, да получават обратна информация.

2.2.9 ПРАВЕН СТАТУТ

40. Съгласно изискване 2.4 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган устойчивостта и непрекъснатостта на дейностите за наблюдение се доказват във връзка с „механизмите за преодоляване на оттеглянето на една или няколко страни по кодекса“. Комитетът счита, че не е ясно как оттеглянето на една или няколко страни по кодекса би засегнало работата на органа за наблюдение. Поради това, Комитетът препоръчва да се заличи посоченото по-горе позоваване.

41. Освен това, що се отнася до позоваването на „достатъчно финансови ресурси“ в изискване 2.4 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган, Комитетът счита, че наличието на достатъчно финансови и други ресурси следва да бъде придружено от необходимите процедури за осигуряване на функционирането на кодекса за поведение във времето. По този начин Комитетът насърчава белгийския надзорен орган да измени обяснителната бележка, като добави посоченото по-горе позоваване на „процедури“.
42. И накрая, що се отнася до подизпълнителите, изискване 10.2 от изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган гласи, че „органът за наблюдение посочва всички свои подизпълнители, когато кандидатства за акредитация“. Комитетът счита, че списъкът на подизпълнителите не е толкова важен, колкото действителните задачи и ролята, която те ще изпълняват. Затова Комитетът препоръчва да се измени формулировката, като се посочи, че органът за наблюдение ще определя задачите и ролите, които подизпълнителите ще изпълняват.

3 ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ

43. Проектът на изискванията за акредитация на белгийския надзорен орган може да доведе до непоследователно прилагане на акредитацията на органите за наблюдение и до необходимост от въвеждане на следните промени:
44. Като общи бележки, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган:
1. да следва структурата, посочена в раздел 12 от Насоките.
 2. да включи подходящи препратки към „очаквания брой и размер на страните по кодекса“ в изисквания 3.2, 5.2 и 6.2, за да приведе текста в съответствие с Насоките и да осигури по-голяма гъвкавост.
45. Що се отнася до „независимостта“, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган:
1. да доразвие изискванията за безпристрастност и независимост на органа за наблюдение в съответствие с четирите области;
 2. да засили изискванията за отчетност, за да осигури по-добро разбиране на съдържанието на текста по отношение на независимостта на органа за наблюдение и да предложи повече примери за вида доказателства, които органите за наблюдение могат да представят;
 3. да приведе формулировката в изискване 3.1 в съответствие с Насоките, като добави, че органът за наблюдение може също така да има служители, които са избрани от друг орган, независим от кодекса;
 4. да заличи изискване 4.3 или да смекчи формулировката и да се позове на отговорностите на органа за наблюдение като цяло или да поясни отговорностите на органа за наблюдение във връзка с член 83, параграф 4, буква в) от ОРЗД.
46. Що се отнася до „конflikта на интереси“, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган:

1. да измени проекта на изискванията за акредитация, за да отбележи, че конфликтът на интереси се избягва не само по отношение на самия орган за наблюдение, а и по отношение на служителите му;
 2. да приведе текста в съответствие с Насоките и да включи задължение органът за наблюдение да се въздържа от действия, които са несъвместими с неговите функции и задължения, и да не търси, нито да приема инструкции от което и да е лице, организация или сдружение.
47. Що се отнася до „установените процедури и структури“, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган:
1. да заличи изискване 6.3.
48. По отношение на „прозрачното разглеждане на жалби“ Комитетът препоръчва на белгийския надзорен орган:
1. да добави позоваване на посочения в кодекса за поведение списък на санкциите в случай на нарушения на кодекса от страна на администратор или обработващ данни, придържайки се към него;
 2. да приведе текста на изискванията за акредитация в съответствие с Насоките, за да гарантира, че решенията или общата информация за тях са обществено достъпни.
 3. да конкретизира вида информация, която органът за наблюдение е задължен да публикува, в случай че белгийският надзорен орган реши да гарантира прозрачността на процедурата за разглеждане на жалбите, като изиска от органа за наблюдение да публикува обобщена информация за решенията, взети в този контекст.
49. Що се отнася до „комуникацията с белгийския надзорен орган“, Комитетът препоръчва белгийският надзорен орган:
1. да включи в списъка на значимите промени в изискване 8.2 подходящо позоваване на „промените в броя на страните по кодекса“.
 2. да добави към последните две тирета от изискване 8.3 подходящо позоваване на правилата и процедурите, както е посочено в самия кодекс.

4 ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

50. Настоящото становище е адресирано към белгийския надзорен орган и ще бъде оповестено публично съгласно член 64, параграф 5, буква б) от ОРЗД.
51. Съгласно член 64, параграфи 7 и 8 от ОРЗД надзорният орган трябва да информира председателя по електронен път в срок от две седмици след получаване на становището дали ще измени, или ще запази своя проект за решение. В същия срок той предоставя изменения проект на решение или, ако не възнамерява да се съобрази изцяло или отчасти със становището на Комитета, като предостави съответните основания. Надзорният орган ще съобщи окончателното си решение на Комитета, така че последният да го включи в регистъра на решенията, разгледани съгласно механизма за съгласуваност, в съответствие с член 70, параграф 1, буква ш) от ОРЗД.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Андреа Йелинек)